

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjevi za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG protiv Finanzamt Nordenham (C-108/14) i Finanzamt Hamburg-Mitte protiv Marenave Schifffahrts AG (C-109/14)**

(Spojeni predmeti C-108/14 et C-109/14) <sup>(1)</sup>

*(Zahtjev za prethodnu odluku — PDV — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 17. — Pravo na odbitak — Djelomičan odbitak — PDV kojeg plaćaju holding društva za stjecanje kapitala uloženog u njihovim društvima kćerima — Obavljanje usluga društvima kćerima — Društva kćeri osnovana kao društva osoba — Članak 4. — Osnivanje skupine osoba koja se može smatrati jedinstvenim poreznim obveznikom — Uvjeti — Nužnost odnosa podređenosti — Izravan učinak)*

(2015/C 302/08)

Jezik postupka: njemački

### Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

### Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Tuženici: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schifffahrts AG (C-109/14).

### Izreka

1. Članak 17. stavke 2. i 5. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvenu poreznu osnovicu, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/69/EZ od 24. srpnja 2006., treba tumačiti na način da:
  - troškove stjecanja udjela u društvima kćerima koje snosi holding društvo, a koji sudjeluje u njihovu upravljanju i s tog naslova obavlja gospodarsku djelatnost, treba smatrati dijelom njihovih općih troškova i porez na dodanu vrijednost plaćen na te troškove treba, u načelu, u cijelosti odbiti, osim ako određene izlazne gospodarske transakcije nisu izuzete od poreza na dodanu vrijednost na temelju Šeste direktive 77/388 kako je izmijenjena Direktivom 2006/69, u kojem slučaju se pravo na odbitak treba provesti samo u skladu s metodama predviđenima u članku 17. stavku 5. ove direktive;
  - troškovi stjecanja udjela u društvima kćerima koje snosi holding društvo, a koje sudjeluje u upravljanju samo nekih od tih društava kćeri i koji u odnosu na druge, međutim, ne obavlja gospodarsku djelatnost, trebaju se samo djelomično smatrati dijelom općih troškova, tako da se porez na dodanu vrijednost plaćen na ove troškove može odbiti samo razmjerno troškovima povezanim s gospodarskom djelatnošću, u skladu s kriterijima raspodjele koje su utvrdile države članice, a koje prilikom izvršavanja te ovlasti moraju uzimati u obzir – što nacionalna nadležna tijela provjeravaju – svrhu i strukturu ove direktive i, s tog naslova, propisati način izračuna koji objektivno odražava dio stvarnih ulaznih troškova koji se pripisuju gospodarskoj i negospodarskoj djelatnosti.
2. Članak 4. stavak 4. drugi podstavak Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2006/69, treba tumačiti na način da se protivu tomu da nacionalni propis osigurava mogućnost uspostavljanja skupine osoba koja se može smatrati jedinstvenim poreznim obveznikom, kako je predviđeno navedenom odredbom, samo tijelima koja imaju pravnu osobnost i koja su s nositeljem integrirane grupe povezana odnosom podređenosti, osim ako ta dva zahtjeva uspostavljaju nužne i odgovarajuće mjere za postizanje ciljeva sprječavanja nepravednog postupanja i zlorabe ili borbe protiv utaje ili izbjegavanja poreza, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

3. Ne može se smatrati da članak 4. stavak 4. Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2006/69, ima izravan učinak koji omogućuje poreznim obveznicima tražiti primjenu tog članka protiv njihove države članice u slučaju u kojem zakonodavstvo potonjeg nije spojivo s tom odredbom i ne može se tumačiti na način koji je s njom sukladan.

<sup>(1)</sup> SL C 159, 26. 5. 2014.

---

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunjska) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA protiv Consiliul Concurenței**

(Predmet C-172/14) <sup>(1)</sup>

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Zabranjeni sporazumi — Načini raspoređivanja klijenata na tržištu privatnih mirovinskih fondova — Postojanje ograničenja tržišnog natjecanja u smislu članka 101. UFEU-a — Utjecaj na trgovinu između država članica)*

(2015/C 302/09)

Jezik postupka: rumunjski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Înalta Curte de Casație și Justiție

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Tuženik: Consiliul Concurenței

**Izreka**

Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da sporazumi o raspoređivanju klijenata, kao što su sporazumi sklopljeni između privatnih mirovinskih fondova u glavnom postupku, predstavljaju zabranjeni sporazum koji ima protutržišni cilj i da broj klijenata na koje se odnose ti sporazumi ne može biti relevantan u odnosu na ograničenje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.

<sup>(1)</sup> SL C 212, 7. 7. 2014.

---

**Presuda Suda (treće vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – A/B.**

(Predmet C-184/14) <sup>(1)</sup>

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim i trgovačkim stvarima — Nadležnost u području obveza uzdržavanja — Uredba (EZ) br. 4/2009 — Članak 3. točke (c) i (d) — Zahtjev u pogledu obveze uzdržavanja maloljetne djece koji je istodobno s postupkom za rastavu braka roditelja podnesen u državi članici različitoj od one u kojoj djeca imaju uobičajeno boravište)*

(2015/C 302/10)

Jezik postupka: talijanski

**Sud koji je uputio zahtjev**

Corte suprema di cassazione